

Co vlastně jíme

Potraviny tvoří největší položku, kterou domácnosti hradí. Navíc jsou naši spotřebitelé v poslední době velmi nespokojeni s kvalitou dovážených potravin, které jsou zpracovávány v Evropské unii. Stejný obal matoucí zákazníkovi a rozdílná kvalita jsou pro nás nepochopitelným jevem, zvláště máme-li být v Evropské unii rovnocennými partnery. Dvojí kvalita potravin naznačuje, že nás evropští mocipáni považují za něco jiného, nežli jsou sami. Možná by stálo za úvahu, aby naše vláda zakázala dovozy potravin, které neodpovídají nastaveným normám, a pouze

pomocí obalů lákají kupující. Stálé stesky ministra Jurečky pro nás nejsou žádným řešením. Ceny potravin skrytě stoupají a cena kostky másla přesahující padesát korun je přímo nehorázná. Zdůvodňování jsou různá, ta poslední, že zemědělství musí produkovat pouze komodity, které vrátí se ke klasickému máslu. Téma, které spotřebitelé, ať už ve vztahu ke kvalitě dovozcových potravin či zvyšujícím se cenám dlouhodobě nastolují, začali politici KDU-ČSL využívat či lépe řečeno zneužívat před podzimními parlamentními volbami.

Předpokládají totiž, že jim to přinese politické body a zvýšení preferencí. Naše potraviny, rostlinné či živočišné výroby, byly vždy vysoce kvalitní a v jejich produkci jsme byli i částečně soběstační. Během let a především tlakem nadnárodních společností došlo k tomu, že zemědělství musí produkovat pouze komodity, které přináší zisk, jinak by jen stěží přežilo. Zajištění pomoci ze strany vlády je buď malé nebo přichází pozdě. Navíc zahraniční obchodní řetězce upřednostňují nákup zboží ze země svého původu. Máme sice zákon o významné tržní síle, ale řetězce i tento zákon vedou pomocí různých klíčků a právních obrátů obejit.

Doufáme tedy, že nenastane čas, kdy budeme dovážet i chléb. Okřídlené heslo, že se nám otevře svět a Evropa, nemusí být ve všech případech přínosem a pomocí pro naše občany.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně Parlamentu ČR a místopředsdkyně poslaneckého klubu KSČM a kandidátka do podzimních voleb

Ministr Herman opět nezklamal

V pátek 1. září se uskutečnila Národní slavnost v nádherně rekonstruovaném barokním areálu Kuksu při příležitosti slavnostního předání ceny EU pro kulturní dědictví, udělované každoročně nevládní institucí spolupracující s Evropskou komisí Europa Nostra, která je považována za jakousi obdobu filmového Oscara. Projekt *Kuks - Granátové jablko* obdržel v konkurenci více než dvou set projektů z 39 zemí ocenění nejvyšší - Grand Prix. Kromě toho uspěl i velmi zajímavý vzdělávací projekt *Památky nás baví*. Ten pomáhá nejširší veřejnosti, od malých dětí, přes žáky a studenty, po seniory a hendikepované, interaktivně poznávat a oživovat historické a kulturní památky. Jak už to tak při takových slavnostech bývá, sejdou se na nich ti, kteří se o dané ocenění nejvíce zasloužili, i osobnosti veřejného života včetně politiků na všech úrovních. Za deštivého počasí si v ojedinelém prostředí barokního kostela mohli pozvaní hosté vyslechnout slova generální ředitelky Národního památkového ústavu, vedoucích a realizátorů obou projektů, viceprezidenta organizace Europa Nostra a také některých českých politiků. Projekt Státního památkového ústavu byl finančně podpořen především z evropských fondů více než 300 miliony korun a také 66 miliony korun z českých zdrojů. Proto zde byla i ministryně pro místní rozvoj a ministr kultury. Nechyběl ani Dominik kardinál Duka, třebaže katolická církev přispěla pouhým »zaplatí pán bůh«. Nejvíce nás však »obohatila« slova ministra Hermana, který tklivě pohovořil o nedávné minulosti, kdy prý komunisté provozovali »kulturní revoluci, a v takovýto objekt stály traktory a chovala se telata nebo se takového památky vyhazovaly do povětří«. Následný dokumentární film o Kuksu ze šedesátých let minulého století i slova průvodkyně, jak do Kuksu přicházeli návštěvníci a turisté již od roku 1946 a obdivovali nejen Braunovy barokní skvosty, ale i zachovalou barokní lékárnu, jeho nenávislný plivanec vyvrátily. Přesto zůstala pachouti neobjektivního pohledu na minulost, která je ale lidovcům, a ministru Hermanovi zvláště, vlastní.

Mgr. Soňa MARKOVÁ, poslankyně PČR, stínová ministryně pro zdravotnictví

Propagaci strany pro volby si musíme udělat sami, protože ji nikdo za nás neudělá

Volební kampaň běží již od sečení hlasů z posledních voleb. Svoji propagaci a agitaci děláme svoji každodenní prací, osobním příkladem a svými občanskými postoji. Mělo by být osobním krédem a zájmem každého člena a sympatizanta, aby propagaci dělal co nejkvalitněji. Tak jako se lékaři při skládání Hippokratovy přísahy zavazují alespoň 1x denně udělat drobnou zdravotní osvětu, policisté denně i mimo službu pracují na prevenci drobné i větší kriminality, musíme i my denně alespoň jednomu člověku říci, proč volíme komunisty, poukázat na nedostatky současného režimu, vyzdvihnout přednosti a úspěchy socialismu atd... Argumenty na to máme.

Tři resty končící vlády

Než se současná vládní koalice rozhádala, mluvila sama o sobě v superlativech. Z pohledu volebních programů koaličních stran šlo možná o politické kočkování, ale vláda v časech hospodářské konjunktury. Přes tuto výhodu po ní zůstaly vážné resty.

1. Udržitelný penzijní systém

První takovým restem je řešení problému udržitelného penzijního systému. Už samotné nezpochybnitelné politické odmítnutí radikálních reforem, které přenášejí odpovědnost ze státu na soukromé spoření narazilo na koaliční limity. Vláda pouze zrušila tzv. 2 pilíř důchodového systému, který zavedla vláda Petra Nečase. Úpravy tzv. připojištění a drobné parametrické úpravy ovšem dlouhodobou udržitelnost systému nezajistí. Seniorům nemůže stačit ani těch několik stovek k důchodu, které od vlády dostali. Shodu na úpravě systému v tomto volebním období politici nenašli. Neobejde se to bez ujasnění vícezdrojového financování penzí – tedy kromě odvodů na sociální pojištění také příspěvek ze státního rozpočtu, případně jasně určení části daňového výnosu. Dalším problémem je zaostávání kupní síly starodůchodců, které není schopno řešit současně valorizační schéma. Malé důchody dnes nejsou schopné zajistit nezákadnější důstojnost života seniorů a ti jsou systémově odkázáni na sociální dávky. Minimální důchod, tedy základní výměra důchodu, by měla být nad dostatečné vysokým životním minimem. A neexperimentovat ani s tím, že se na penzijní systém přenášejí úkoly z oblasti prorodinné politiky a tím ho dále zatěžují.

2. Systém dostupného a sociálního bydlení

Dalším restem je zákon o sociálním bydlení. Vláda šice v roce 2015 schválila koncepci sociálního bydlení, pokusila se ze zákona omezit kšeftování s chudobou prostřednictvím výplat příspěvku či doplatku na bydlení poskytovatelům předražených ubytovacích služeb. Systém nájemného bydlení by však měl řešit nabudu krizového bydlení, dočasný asylový pobyt pro lidi v nouzi, ohrožených bezdomovectvím, dále sociální byty pro nejchudší část populace a také cenově dostupné bydlení. Neshody v koalici návrh takového zákona však již prakticky potopily. Spory byly nejen o šíři okruhu lidí, kterým by takové bydlení mělo být nabídnuto, ale zejm. o roli obcí, která je v takovém nájemném bydlení nenahraditelná. Nájemné se mezitím s růstem cen na reálním trhu opět vydalo nahoru a potřeba sociálního bydlení narůstá. Požadavek na povinnost obce zajistit sociální bydlení ztroskotal na zajištění potřebných financí. Většina obcí totiž na to nemá a výstavba levných ghet ve vybraných obcích, kam by se sjížděli sociálně vyloučení by nebyla dobrý řešením. Dobrovolná účast obcí na systému dostupného nájemného bydlení v rámci jakéhosi komunitního plánování není sama dostatečnou odpovědí, pokud se nevyřeší zdroje pro projekty, jejich financování s pomocí státního fondu bydlení. Součástí problému cenově dostupného bydlení je i priorita družstevní bytové výstavby a ceny služeb a komodit spojených s bydlením.

3. Změna likvidačního systému exekucí

Dalším restem je zkrácení strašáka českých exekucí. Milion exekucí popř. soudních výkonů ročně vůči fyzickým osobám i firmám je velký problém a pro mnohé dotčené znamená existenční problém. Jestliže v roce 2001 byla uzákoněna profese soukromého exekutora, mělo dojít zrychlení celého procesu vymáhání plnění. Současně ovšem obrovský narostla agenda stížností na průběh exekutora. Polovina lidí má na kontě více jak čtyři exekuce a znamená to pro ně uvíznout v dluhové pasti vymahatelnost jednotlivých exekučních titulů se pohybuje mezi dvaceti, a třiceti procenty. Společenským zájmem je zajistit právní jistotu a zájem všech účastníků celého procesu. Parlamentem za posledních 15 let proběhla řada novel zákona o exekutorech a dalších právních norem. Problém však zůstává. Otazník je nad samotným trhem s exekucemi Soukromý byznys s exekucemi žije zejména z rozdílu mezi dluhem a pohledávkou. Přinejmenším je to kontrola státu nad výkonem exekucí, přezkum jejich rozhodnutí a vyovozování osobní odpovědnosti exekutorů za škodu je věc, která zůstala nedoručena. Stejně jako zůstala neřešena míra invazivnosti exekučních postupů a kšeftování se zabaveným majetkem. Hospodářská konjunktura již nemusí trvat dlouho. A lidé budou chtít vidět konkrétní činy aby neztráceli víru, že pozitivní změny jsou v politice vůbec prosaditelné. V tomto případě změny alespoň na úrovni země s rozvinutější sociální kulturou. Užitečnost populistických žvástů výsumí, frustrace by ale zůstala.

Ing. Jiří Dolejš, místopředseda ÚV KSČM, poslanec P ČR.

Strana toto kdysi velmi dobře uměla, tak, proč se právě od této formy agitace upustilo. Je to pohodlnější? Určili jsme si osoby, které za to jsou tzv. zodpovědné? Komunisté byli pro svoji myšlenku úžasně zapálení a dokázali pro ni zapálit i další váhavé sousedy a známé. Není třeba zapalovat tam, kde plamen již hoří! Musíme ten příslovečný plamen rozšířit tam, kde je ledový chlad, nezáměm a nevěšmavost. Máme řadu argumentů, které při agitaci můžeme a musíme použít – porovnání kupní síly naší měny takzvané totalitní Koruny československé a současně demokratické Korunky české a to v hodinové, měsíční, roční relaci, dostupnosti zdravotnictví, úrovní školství, bydlení, mezilidské vztahy, budování hospodářství a další. Právě tyto argumenty se nedají zpochybnit a současná vládnoucí garnitura je velmi nerada slyší, protože proti těmto argumentům nemá NIC !!! ... Vůbec nic ... Jdeme ke svým příbuzným, přátelům, známým a dalším lidem a na rovinu ... nechceme říkat po Grossovsku upřímně ... jim řekneme, jak známe naše kandidáty, jací jsou a proč právě je budeme volit. Potenciál na to máme obrovský **Bc. Rudolf Carvan, zastupitel města Kladna, kandidát do PS PČR.**

Čamrda a LKŽ

Čamrda je původně knoflík, později knoflík s hřidelíkem uprostřed, na kterém se dal krásně roztočit. Čamrdář byl samozřejmě knoflíkář. Náš čamrdář, či spíše čamrdářka, se také musí otáčet, když točí pivo a limo pro frontu čekajících. Tedy ve výletní restauraci Na Čamrdě ve Hřebsci Netřebách.

Dne 17. srpna se členové LKŽ vydali, spolu se členy Diaklubu Kladno, na vycházku na Čamrdu. Sraz byl u Oázy, na konečné MHD. Po chvíli čekání na opozdilce jsme vyrazili na cestu. Slunce pořádně připalovalo, tak jsme byli rádi, když jsme se ocitli v příměstském lesíku, kde byl stín a profukoval jemný větrík. Po chvíli jsme – já, dvě Evy a Maruš K., odbočili z cesty a šli se podívat k jednomu malému rybníčku. Voda byla docela kalná a koupat se tam mohli snad jen psi, také si to jeden právě užíval. Myslím si, že při malé úpravě okolí a po vyčištění, by zde mohlo být hezké přírodní koupaliště. Vrátili jsme se na cestu. Potkávali jsme cyklisty, ale i maminky s kočárky, které si také vyšly na hezkou procházku.

Brzy jsme došli k restauraci Na Čamrdě. Bohužel nebyla ještě otevírací hodina, ale majitelé nás pustili dovnitř, na zahrádku, si zatím alespoň sednout. Což pro ty nejstarší bylo moc dobře.

Eva V. oznámila, že se ještě zajde podívat k vodě – na přehradu, a kdo půjde s ní ...? Tak se přidala Eva H., Maruš K. a já. Prošli jsme ulicí s pěknými domky a upravenými zahradami a za chvíli jsme již viděli vodu Lidického potoka a následně i hřebečské přehrady. Na přehradě, je jméno užívané pro hřebečskou přehradu, která leží na území někdejších Netřeb. Vodní nádrž vznikla v roce 1976 zatopením nehlubokého údolí při Hřebečském (Lidickém) potoku. Přehrada má rozlohu cca 4 ha a slouží veřejnosti jako koupaliště a rybářský revír. V malé počáteční části je vyhlášena ochranná oblast. Hnízdí zde prý i vzácní ptáci. My jsme tam obdivovali nádherné velké kapry, plující těsně pod hladinou, proploovali i mezi naplavenými větvemi u břehu. Rukou by se dali chytit! Oni dobře věděli, že zde jsou chráněni zákonem. Rybáři mohou chytat až dále.

Když jsme se pokochali, pokračovali jsme po břehu dál. Slunce nepřestávalo připalovat, tak jsme přivítali každý stín. O ten se nám postaraly mohutné smuteční vrby, jejichž větve se pnuly přes cestu. Obdivovali jsme jejich krásu i zrcadlení korun ve vodě. Pod nimi byl nádherný chládek. Evě V. prý chyběl jen vodník, který by spokojene seděl v rozsoše větví u kmene a pobáfal ve své pěnovky.

Opodál se na lavičce opalovala mladá paní a hlídal ji její černý pes. Když jsme procházeli kolem varovně štěkal. Maruš se chtěla přátelit, ale on její snahu odmítl. Tak jsme raději šli dál. Tam jsme si také sedli na lavičku a pozorovali koukající se lidi na vyhrazeném místě s pláží u přehrady. Okolí je kolem překrásné. Kačenky, které pluly po vodě, čekaly na nějaký pamlsek, který jim někdo hodí. My nic neměli.

Na zpáteční cestě jsme šli znovu kolem psa. Panička šla plavat, tak nikoho nehlídal a o nás nedbal. V zahradní restauraci už bylo živo, všichni zabráni do hovorů, takže si nás nevšimli. Šli jsme si tedy stoupnout do fronty na občerstvení. Zaujaly nás vtipné hlášky na tabulkách: „ Na dluh dáváme jen osobám starším 70 let, v doprovodu obou rodičů“ nebo další: „POZOR! Mazaný majitel.“ Zakoupené pítí jsme si odnesli ke stolu. Já, Maruš K. a Eva H. malinovku. Musím říci, že byla dobrá. Eva V. opět nezklamala a

objednala své oblíbené řezané pivo.

Než jsme se rozešli, vytogragovali jsme se ještě pro kroniku Dia Klubu. Zpátky jeli někteří autem, ostatní šli pěšky zpět k Oáze na MHD. Bylo to příjemné odpoledne, jaké je vždy s přáteli.

Za LKŽ Jiří Kústka

Důchodci v Lučanech nad Nisou

Další letošní dovolená, kterou pro své členy organizuje 3. MO důchodců Kladno, byla zajištěna do penzionu KITTY v Lučanech nad Nisou.

První zmínka o obci pochází z roku 1623, v kronice sklářské rodiny Schürerů z Waldheimu, kdy jako kmotr při křtu je uveden Bartoloměj Fischer, rychtář Lučan. Další písemnou zmínku nalezneme v Urbáři semilském z roku 1634. (Urbáře byly úřední knihy majitelů panství pro evidenci platů a dávek, které jim plynuly z povinnosti poddaných – peněžní platy, naturální dávky nebo roboty.) Při založení patřila obec k panství semilskému, jehož majiteli byli páni ze Smiřic. Roku 1635 připadá panství rodu Des Fours, kteří sem přišli z Lotrinska ve Východní Francii.

Sklářství přišlo do Lučan až v 18. století, před tím dávalo lidem obživu drobné hospodářství, pěstění a tkalcovství.

K dovolené patří výlety po okolí. První byla na kamennou rozhlednu **Bramberk**, postavenou r. 1912, ve výšce 787 m.n.m. Další byl k prameni Lužické Nisy nedaleko rozhledny Nisanka.

První autobusový výlet byla exkurse do sklárny v areálu **Pěncín**, kde jsou také kreativní dílny pro děti. Tam si mohou z korálků zhotovit náhrdelník či náramek.

V podnikové prodejně je spousta krásných bižuterních výrobků. V areálu je i kozí farma s prodejnou, nakoupili jsme chutné sýry i mléko. Potom jsme jeli na rozhlednu **Černá studnice**, která byla postavena v roce 1905 v nadmořské výšce 869m. Nabízí úchvatný pohled od Sněžky až po Bezděz.

Druhý autobusový výlet byl na zámek **Sychrov**, který sloužil jako rezidence rodu Rohanů. Je bohatě zařízen původním nábytkem a obrazy. Většina místností vyniká bohatou řezbářskou výzdobou.

Cestou zpět jsme se zastavili v hezkém městě **Jablonec n/N**. První písemný doklad je z roku 1356. Město se psýní jedinečným kulturním zařízením – Muzeem skla a bižuterie, jehož rozsáhlé sbírky jsou umístěny v secesní budově. Ve městě jsou i zajímavé stavby neorenesanční a secesní. Na začátku minulého století byla nedaleko města vybudována přehrada, která slouží rekreaci a sportovnímu využití obyvatel.

Přiroda Jizerských hor nám přinesla radostné chvíle z příjemně strávené dovolené. Jen neradi jsme se loučili. Snad se ještě někdy do Lučan vrátíme. M.Möstlová.

SKANDINAVIE (8)

Pěkný den jsme prožili v národním parku Naskogan se spoutou atrakcí pro děti. Pak byl na řadě **Trondheim**, jedno z nejhezčích a významných norských měst. Před tisíci

lety ho založil stejně jako celou říši Olav Trygvanson. Katedrála Nidaros Dom je jen oněco málo mladší, původní stavba v románském slohu byla postupně dotvářena přes gotiku do renesance sedmnáctého století. Místo korunovace králů. Královský palác slouží jako neformální letní sídlo rodiny, žádné stráže. Obdivujeme starý dřevěný zvedací most, malebné domky na kůlech na nábreží, (prý severské Benátky), rybí trh, obrovské biskupství, univerzitní komplex a mnoho dalších zajímavostí. Pevnost nad městem je vojenským muzeem – děla na šancích jsou připravena zahnat všechny vetřelce. Jinak je tu úžasný panoramatický výhled na město a okolní krajinu. Je neděle a je hezky – rodinky piknikují na trávě v parcích, všude hodně dětí. Průměrná rodina prý má 3 - 4 děti, podle Trondheimu tomu musím věřit.

Další cesta vede přes pohoří Svaheta, výhled na horu Snehetu, 2.286m vysokou. Dole v údolí nás vítá Donbás. V celé té oblasti jsou typické čtvercové dřevěné nebo bile zděné kostelky s věžičkou uprostřed. S chrlíci, přírodní krytinou střechy, vchází se umně vyřezávanými dveřmi. Dlouhé severské noci nahrávaly víře v nadpřirozené bytosti. Trolové byli většinou zlí nehezcí mužičkové. Nebylo radno si je zneptátelit. Dnes si můžeš všude koupit jejich sošky z nejrůznějších materiálů. Ovšem zdejší Trol v nadživotní velikost na náměstí, to už stojí za nějakou tu hromadnou fotku. Údolím Romsdalen jedeme do pěkného městečka **Andalsness**. Za války zcela zničeno, po válce znovu postaveno. Ani příroda se s městem nemazila - část obce smetla zase kamenná lavina do fjordu. Kolem typické horské homole, vrcholky se už ztrácí v mracích. Silný zážitek skýtá výjezd „Trolí“ cestou. Silnice překonává prudkými serpentínami převýšení 850 metrů. Když jsme v zatáčce museli kvůli převrženému motocyklu zastavit, byla obava, že se Karosa už nerozjede. Ale zvládla to!

Po dalších kilometrech serpentín a po překonání fjordu jsme snad v nejkrásnější oblasti, v **Geirangeru**. Je tu tak málo místa, že volné táboření není možné. Následující 2 dny travíme v kempu Majitel Homlong. Mraky prý, světlí nám sluníčko, krásně jsme si užili výšlapů do hor. Okolní strmé kopce zdobí kaskádové vodopády. Jedním z nich je pozoruhodný vodopád Sedm sester. Ani já jsem neodolal a nechal se vyfotit v sedě na skalním převisu, s nohama visícíma nad půl kilometrovou propastí.

Na hřbitůvků je zřejmé, že jde o zdravý kraj. Století nejsou výjimkou. Jména se opakují - třeba hrob rodiny Homlongů – otec 90, matka 99 a syn 104 let! Norský hřbitov je trávníček, prostý náhrobní kámen s nápisem a úplně malíčky květinový záhonek. Zanedbané rovy nejsou. Výše v horách idylka, vykoupená tvrdou prací celých generací. Svědčí o tom vysoké zidky z kamení, které chrání utěšený palouček s koníkem, který asi patří k některé z horských chalup. Jdeš cestou, ale ta končí v opuštěné salaši. Dozvěděli jsme se také, že místní se kdysi bránili výběrcím daní prostě tak, že si sídlo zbudovali na nepřístupném místě, vytáhli provazový žebřík a nikdo na ně neměl. Jsou také zřejmá lavinová pole – stromy vyvrácené z kořenů, zemi vyrvané balvany. V zimě to asi snadné není. Výš už to nejde, tak zase dolů, vařit, sledovat volejbal. Výběr našeho zájezdu, (nebyl jsem nominován), vyhrál nad zájezdem z Pelhřimova jasně 3:0. Přítě se zde ještě chvíli zdržíme.

Pavel Hruban

PÍŠETE NÁM .....

Vláda kočko-psů dává předvolební dar rodinám

Kapitalistický režim, s křesťansko-sociálně-oligarchistickou vládou, dává „ přímo komunistický“ dar česko-moravsko-slezským rodinám. Tvrdé, ostantativní, ostra-kizující, soudce " zlych " komunistů, na věky věků zatracující " zlý " komunistický režim, náhle osvitil duch svatý - jejich předvolební manažer. Poradil jim, aby kopirovali sociální a bytovou politiku bývalého režimu KSČ. A oni to rádi dělají, neboť jim bezdomovců, lidí ohrožených bídou, mladých lidí bez naděje na slušné bydlení rapidně přibývá.

Co slibují režimní kapitalisté ? Mnohé z toho, co běžně lidem dopřával lidský křesťanstější socialismus a dokonce ve své - zoufalé, předvolební štědrosti - jdou snad ještě dál, než kdy šli komunisté. Slibují lidem nejenom bezúročné půjčky na bydlení a novomanželské úvěry, vyšší mateřskou a rodičovskou, ve svém předvolebním zoufalství slibují rodinám dokonce i bezplatné jesle a školky.

Je nanejšť podle od ČSSD, pohradat koalici s KSČM a přitom bezostyšně vykrádat jejich program. Novodobý, sametový, kapitalistický režim, patrně razí heslo „Socialismus náš vzor“ Člověk by se takovému myšlení, politice rád zasmál, kdyby ta jejich slepá nenávisť ke komunistům - KSČM, nebyla spíše k pláči. Nejhorší vlada je vlada sebeláskafů, plných nenávisti.

Eva Dolejšová

BLAHOPŘEJEME

- ❖ 1. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje soudružce **Věře IBLOVÉ**, která dne 15. září oslaví jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu a spokojenost.
- ❖ ZO KSČM Cvrčovice srdečně blahopřeje soudružce **Miloslavě BERÁNKOVÉ**, která dne 20. září oslaví neuvěřitelné 88. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě mnoho zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a životní jistotu.
- ❖ ZO KSČM Lhota srdečně blahopřeje soudružce **Jaroslavě DUBCOVÉ**, která dne 28. září oslaví jubilejní 90. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně štěstí, zdraví, osobní spokojenost a pohodu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Volte číslo 8.

Mír ve světě, spravedlnost a bezpečí doma